

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29490/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Алевијан, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Ђурчок Павел, адвокат из ... и ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Ранков Константин, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог ВВ из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 8/21 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ВВ из ..., изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 8/21 од 07.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину П 1978/15 од 14.09.2020. године одбачен је предлог друготуженог ВВ, за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 846/19 од 29.01.2020. године, који је Основном суду у Зрењанину поднет дана 25.05.2020. године.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж 8/21 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, жалба је одбијена, а решење Основног суда у Зрењанину број П 1978/15 од 14.09.2020. године потврђено. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетом у другостепеном поступку тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП – члана 407. став 3. у вези члана 420. став 6. ЗПП и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу одредбе члана 408. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и закључио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредбе парничног поступка, на које се у ревизији туженог указује – члана 374. став 1. ЗПП, у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, Основни суд у Зрењанину је пресудом П 1978/2015 од 14.06.2019. године, поступајући по тужби тужиоца против тужених ради чинидбе донео одлуку којим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцу предају у посед трактор марке ИМТ тип 560, рег. ознаке ..., година производње 1984 и један двобразни плуг. Назначена пресуда је преиначена пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 846/19 од 29.01.2020. године и истом је обавезан тужени ВВ да тужиоцу преда у посед означени трактор и да тужиоцу плати трошкове поступка у износу од 67.800,00 динара, док је тужилац обавезан да туженом ББ плати трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара. У преосталом делу је одбијен тужбени захтев тужиоца да се тужени ББ обавезе на предају у посед трактор и двобразни плуг као и у делу којим је тражено да се тужени ВВ обавезе да тужиоцу преда у посед један двобразни плуг. Другостепена пресуда је достављена помоћнику туженог ВВ дана 14.02.2020. године. Након тога тужени ВВ је путем пуномоћника дана 25.05.2020. године поднео предлог за понављање поступка у овој правној ствари на основу одредбе члана 426. тачка 2. ЗПП.

Првостепени суд је закључио да поднети предлог није благовремен, позивајући се на одредбу члана 428. став 1. тачка 1. и 426. тачка 1. и 2. ЗПП. Закључио је да рок за подношења предлога ради понављања поступка (који рок је прописан одредбом члана 421. став 1. тачка 1. ЗПП), истекао 15.04.2020. године. Сходно томе, првостепени суд је одбацио предлог.

Другостепени суд је прихватајући разлоге које је дао првостепени суд потврдио првостепено решење.

По оцени Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда. Према члану 428. став 1. тачка 2. ЗПП, предлог за понављање поступка може се поднети у року од 60 дана, у случају предвиђеном у члану 426. став 1. и 2. назначеног закона од дана када је одлука достављена странци. Из изведених доказа несумњиво произлази да је другостепена одлука постала правноснажна дана 29.01.2020. године. Пуномоћнику туженог ВВ достављена је дана 14.02.2020. године. Како се предлог за понављање поступка може поднети у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, то произлази да је тај рок истекао дана 15.04.2020. године. Предлог за понављање поступка поднет је 25.05.2020. године, што значи након истека рока који предвиђа одредба члана 426. став 1. тачка 2. ЗПП.

Из напред утврђених чињеница произлази да је предлог за понављање поступка неблаговремен, па је правилан закључак другостепеног суда да је првостепени суд правилно поступио када је предлог одбацио.

Наводи ревизије нису од значаја да могу исходovati другачију одлуку у овој правној ствари. У овом случају, не може се применити одредба члана 428. став 4. ЗПП, јер назначена одредба закона прописује да се предлог за понављање поступка из разлога наведеног у члану 426. став 1. тачка 2. овог закона не може поднети по протеку рока од 10 година од дана када је одлука правноснажна. Међутим, објективни рок од 10 година у овом случају не може бити примењен, већ се примењује рок предвиђен чланом 428. став 1. ЗПП који рок тече од дана достављања одлуке странци, имајући у виду да је одлука достављена пуномоћнику туженог, а тај рок је одређен на 60 дана.

Сходно напред изнетом Врховни суд је на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**